

ARREST VAN HET HOF  
VAN 31 JANUARI 1984 <sup>1</sup>

Graziana Luisi en Giuseppe Carbone  
tegen Ministerie van de Schatkist  
(verzoeken om een prejudiciële beslissing,  
ingediend door het Tribunale te Genua)

„Onzichtbare transacties — nationale controle-eisen”

Gevoegde zaken 286/82 en 26/83

Samenvatting

1. *Vrij verrichten van diensten — Verdragsbepalingen — Werkingssfeer — Personen te wier behoefte diensten worden verricht*  
(EEG-Verdrag, artikelen 59 en 60)
2. *Betalingsbalans — Vrijmaking van betalingsverkeer — Lopende betalingen en kapitaalverkeer — Begrippen — Materiële uitvoer van bankbiljetten — kwalificatie*  
(EEG-Verdrag, artikelen 67 en 106)
3. *Betalingsbalans — Vrijmaking van betalingsverkeer — Bedoelde valuta*  
(EEG-Verdrag, artikel 106)
4. *Betalingsbalans — Vrijmaking van betalingsverkeer — Deviezentransfers ter zake van diensten — Beperkingen — Opheffing — Controlemaatregelen van Lid-Staten — Toelaatbaarheid — Grenzen*  
(EEG-Verdrag, artikel 106)

1. De vrijheid van dienstverrichting impliceert de vrijheid van degenen te wier behoefte diensten worden verricht, om zich met het oog daarop naar

een andere Lid-Staat te begeven zonder daarbij door betalingsbeperkingen te worden gehinderd; als personen te wier behoefte een dienst wordt ver-

<sup>1</sup> — Proceestaal: Italiaans.

richt, zijn mede te beschouwen toeristen alsmede zij die medische behandeling behoeven, en zij die zich voor studie of zaken op reis begeven.

2. Uit het algemene stelsel van het Verdrag blijkt — en een vergelijking tussen de artikelen 67 en 106 bevestigt dit —, dat onder lopende betalingen als bedoeld in artikel 106 moet worden verstaan overmaking van deviezen als tegenprestatie voor een bepaalde prestatie; kapitaalverkeer als bedoeld in artikel 67 daarentegen bestaat uit financiële operaties die in wezen op belegging of investering van het betrokken bedrag zijn gericht en niet op vergoeding van een prestatie. Daarom kan kapitaalverkeer zelf weer een oorzaak zijn voor lopende betalingen, gelijk stilzwijgend besloten ligt in de artikelen 67, lid 2, en 106, lid 1.

Materiële uitvoer van bankbiljetten kan dus niet als kapitaalverkeer worden aangemerkt wanneer de uitvoer beantwoordt aan een betalingsverplichting die het uitvloeisel is van een transactie op het gebied van het goederen- of dienstenverkeer.

3. Artikel 106 verplicht de Lid-Staten de in dat artikel bedoelde betalingen toe te staan in de valuta van de Lid-Staat waarin de schuldeiser of de begunstigde verblijf houdt. Betalingen in de valuta van een derde land vallen dus niet onder deze bepaling.

4. Artikel 106 EEG-Verdrag moet aldus worden uitgelegd, dat:

- transfers van deviezen voor toeristische doeleinden, zakenreizen, studie en medische behandeling betalingen zijn en geen kapitaalverkeer, ook wanneer zij plaatsvinden door materiële uitvoer van bankbiljetten;

- de beperkingen op die betalingen sedert het einde van de overgangsperiode zijn opgeheven;

- de Lid-Staten de bevoegdheid behouden om te controleren of deviezentransfers die beweerdelijk voor geliberaliseerde betalingen zijn bestemd, in werkelijkheid niet voor niet toegestaan kapitaalverkeer worden gebruikt;

- deze controles niet ertoe mogen leiden, dat betalingen en transfers ter zake van diensten worden beperkt tot een bepaald bedrag per transactie of per periode, dat de door het Verdrag erkende vrijheden illusoir worden gemaakt, of dat de uitoefening ervan afhankelijk wordt van het goedvinden van de administratie;

- deze controles de vaststelling kunnen inhouden van vaste maxima, waarbeneden controle achterwege blijft, terwijl bij uitgaven boven die maxima de realiteit van hun besteding voor diensten moet worden aangetoond, mits het maximum niet op een zodanig niveau wordt vastgesteld, dat de normale loop van het dienstenverkeer in gevaar wordt gebracht.